

DE GELAARSTE KAT
(Puss in Boots)

Toneelstuk voor kinderen in twee bedrijven

door

NORMAN ROBBINS

vertaling

Ernst Adema

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GELAARSDE KAT - PUSS IN BOOTS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NORMAN ROBBINS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1992 by Norman Robbins
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **18** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Fee

Peter

Reus

Marieke

Jaap

Ezel

Koningin

Caspar (of Trui)

Dorpelingen

Prinses

Hector (of Trien)

Koetsier

Barones

Griezel

Spoken

Kat

Sproet

Houthakker

PROLOOG (*proscenium*)

De fee staat middenvoor in een roze lichtcirkel. Rook

FEE (*plechtig*):

Wees welkom in Arcadië,
het land van de verhalen.
Verhalen, die al eeuwenlang
zich eindeloos herhalen.
Bevolkt met reuzen... tovenaars...
kabouters... koninginnen...
en nog veel meer, die steeds opnieuw

weer hun verhaal beginnen. (*het licht verandert. Nuchter*) Ziezo. Hèhè, dat is eruit. Ik heb de spreuk gelukkig goed gezegd en nu zitten jullie dus allemaal in Arcadië; in het land waar alle sprookjes zich afspelen. Ik ben altijd als de dood, dat ik die rijmpjes niet woord voor woord goed zeg.

Want kijk, het zijn dus toverspreuken. En als je daar maar één woord verkeerd in zegt, dan loopt de hele boel mis. En ik moet een heleboel van die rijmende toverspreuken uit mijn hoofd kennen. Zal ik jullie uitleggen waarom? Nou kijk: als een sprookje voor de duizendste keer opnieuw gebeurt, is het toch nog even spannend als de eerste keer. En dat komt door mij. Op bepaalde momenten in het verhaal moet IK me er even mee bemoeien. Tot nu toe heb ik dat altijd goed gedaan, maar... je weet maar nooit. Ik heb dus een hartstikke drukke baan hier in Arcadië, dat kan ik je wel vertellen. Het ene moment moet ik in het Donkere Bos zijn, om ervoor te zorgen dat Klein Duimpje niet door de Reus wordt opgegeten... vijf minuten later moet ik naar een andere uithoek om daar een pompoen om te toveren in de koets van Assepoester en ga zo maar door. En dan maar hopen dat ik het woord voor woord goed doe. Maar nu heb ik wel even tijd voor JULLIE. Ik neem jullie mee naar het verhaal van... Wat was het ook weer? Welk verhaal was jullie beloofd? O ja, natuurlijk. De Gelaarsde Kat. Dat is een van mijn lievelingsverhalen. Laten we dus maar gauw beginnen. Let op! (*ze loopt naar opzij en 'schuift' daarbij het....*)

HALFDOEK OPEN

Scène I

Dorpsplein (vol toneel), linksachter een bruggetje. Op het plein een groepje dansende dorpingen. Na de dans komt Marieke haastig over de brug.

MARIEKE: Moeten jullie nou 's even luisteren! Ik heb een vreselijk raar nieuwtje gehoord! (*iedereen naar haar toe*)

DORPELING 1: Is er iets gebeurd, Marieke? Wat is er aan de hand?

MARIEKE: Ik heb nog nooit zoiets schandaligs meegemaakt. Jullie weten toch allemaal dat de oude molenaar vorige week is doodgegaan, zonder een testament na te laten? En we dachten toch allemaal, dat zijn drie zonen alles eerlijk zouden verdelen? (*er wordt instemmend gereageerd*) Nou, mooi niet. Vandaag IS de boel verdeeld - en- 't is haast niet te geloven: Caspar heeft de molen ingepikt, Hector krijgt de ezel, die altijd de zakken met meel draagt en die arme Peter krijgt niks anders dan de ouwe poes. Dat beest is te oud en te tandeloos om nog muizen te vangen en hij ligt zowat de hele dag te slapen! (*iedereen reageert verontwaardigd*) En dat is nog niet 't ergste. Ze hebben hem ook nog 't huis uitgezet en gezegd - ga maar ergens anders wonen.

DORPELING 1: Maar dat kunnen ze toch niet maken! Peter heeft net zoveel recht als zij om daar te blijven wonen.

DORPELING 2: Juist! En dan nog wat: Peter is de enige die zijn vader altijd hielp bij het malen van het koren, bij het vullen van de zakken enzovoort, enzovoort. En ZIJ lachten 'm alleen maar uit omdat ie zo hard werkte. Wat gemeen! En waar moet die arme jongen nou naartoe?

MARIEKE: Geen idee. Ik moet er maar eens met mijn broer over praten. Ik dacht dat ik hem hier wel zou vinden.

DORPELING 1: Natuurlijk! Je moet met Jaap praten! Hebben jullie hem vandaag ergens gezien? (*iedereen kijkt zoekend rond*)

DORPELING 2: Daar komt ie net aan! (*gejuich*)

JAAP (*linksachter op*): Zo zo, ben ik even populair vandaag. Goeiemorgen allemaal.

MARIEKE: Hè, gelukkig dat je d'r bent. Heb je al gehoord wat Peter overkomen is?

JAAP: Zeker heb ik dat. Maar we laten het er niet bij zitten. Toen ik hoorde wat Caspar en Hector uitgevreten hadden, ben ik meteen naar het paleis van de koningin gegaan. Daar heb ik met de kamerheer gesproken en die heeft me beloofd dat ie alles aan de koningin zal vertellen. Nou, we kennen onze koningin: die heeft een gruwelijke

hekel aan boeven en bedriegers. Volgens mij is de kans groot, dat ze hier vandaag nog naartoe komt om de zaak uit te zoeken.

DORPELING 1: De koningin? Hier? Vandaag? Dan mag ik mijn schoenen wel eens gaan poetsen.

DORPELING 2: En ik ga mijn zondagse kleren aantrekken. *(iedereen verdwijnt haastig. Caspar en Hector komen op over het bruggetje)*

CASPAR: Goed geregeld, Hector. Alles wat vroeger van pa was, is nou van ons.

HECTOR: Precies, Caspar. Wat een bof dat WIJ dat testament vonde voordat iemand anders 't in ze klauwen kreeg. Hoe haalde pa het in ze kop om alles aan Peter na te late - en helemaal niks aan ons! Ik vinnut gemeen!

CASPAR: Precies, precies, zo is het. Maar - denk erom - we moeten nog wel voorzichtig zijn. Als iemand erachter komt, dan draaien we mooi de gevangenis in. En kijk maar uit voor de koningin - met haar uitgestreken smoelwerk. Straks moeten we alles nog aan ons broertje teruggeven!

HECTOR: Dat ken toch helemaal niet!

CASPAR *(verbetert hem)*: Dat KAN niet.

HECTOR: Precies, het ken niet. We hebbenum op straat gezet, dus hij ken....

CASPAR: ...kan....

HECTOR: ...hier nergus onderdak. Die is hier morges al kilometers vandaan. En we kenne...

CASPAR: ...kunnen...

HECTOR: ...hem moeilijk wat teruggeve, als we nie wete waar die zit. Logisch toch?

CASPAR: Allemaal tot je dienst, maar voor alle zekerheid moes- ten we toch maar zorgen dat niemand iets tegen ons kan be- wijzen. Geef dat testament eens hier, dan verscheur ik het en ik gooi het in de beek.

HECTOR: Hoe bedoel je "geeft 's hier"? Ik ken het je nie geve, want ik heeft het niet.

CASPAR: Ik heeft... Praat toch eens fatsoenlijk Nederlands, man! *(geduldig docerend)* Ik KAN het testament niet vinden - jij KUNT het testament niet vinden - hij KAN het testament niet vinden - zij KUNNEN het testament niet vinden - en: - ik HEB het testament niet - jij HEBT het testament niet - hij HEEFT het testament niet - zij HEBBEN het testament niet.

HECTOR: Allemachtig... wie hepput dan wel?

CASPAR: Jij! Sukkel! Jij had 't! Je bent 't natuurlijk ergens onderweg verloren. Nou moeten we weer helemaal teruglopen naar de molen. Dat is twee kilometer - TWEE KILOMETERS!

HECTOR: Nou en? Da's maar één kilometer per persoon. Hé, kijk, daar komt iemand an!

CASPAR: Shit, dat is Peter, met die ouwe vlooiendoes van hem! Hij mag ons hier niet zien. Straks vraagt hij nog om geld. Gauw, die steeg in! *(als ze weg zijn, komt Peter wat neer- slachtig over de brug, met een bundeltje aan een stok over zijn schouder. Zijn kleren zijn sleets en versted, maar schoon en netjes. De kat volgt, sloom en moe)*

PETER: Deze kant op, poes. Het is nog lang niet donker, dus we kunnen vandaag een mooi eind opschieten. *(zucht)* Het is me anders wel een toestand - een goeie week geleden was er nog niks aan de hand en nou hebben we ineens geen huis en geen geld meer, en al 't eten dat ik bij me heb, is een korst brood en een stuk beschimmelde kaas. Dat mijn broers MIJ kwijt wilden, begrijp ik best, want we waren bepaald geen dikke vrienden. Maar ik vind dat ze JOU toch wel een rustige oude dag hadden mogen gunnen. *(knielt)* Je bent verdorie de liefste poes die een mens zich wensen kan. *(aait hem)* Maar ik zal wel voor je zorgen, hoor, ouwetje. Ik zal hard werken en alles aanpakken, dan komt het wel goed met ons, wat jij? *(de kat miauwt en geeft hem een kopje. Peter gaat weer staan en kijkt rond)* Wat een vreemd idee dat ik hier misschien wel nooit meer terug zal komen. Ik zal dit dorp missen. Vooral mijn vrienden. *(Marieke en Jaap op)*

MARIEKE: Peter, je gaat toch zeker nog niet meteen weg! Dat moet je niet doen! Jaap heeft aan de koningin zelf gevraagd of ze je helpen wil.

JAAP: Precies. Ze kan hier elk ogenblik zijn.

PETER *(schudt van nee)*: Ik vind het hartstikke aardig van jullie, maar - nee, bedankt. Heus waar. Ik heb altijd al graag wat van de wereld willen zien en dit is mijn kans.

MARIEKE: Maar het is allemaal zo gemeen! Die twee broers van jou verdienen 't niet dat ze samen alles krijgen!

JAAP: Waar wou je eigenlijk naartoe?

PETER: Ik zie wel. Misschien wel naar Amerika.

MARIEKE: Naar Amerika? Maar dat is aan de andere kant van de wereld. Dan zien we je nooit meer terug.

PETER: Dat weet ik zonet nog niet. Zodra ik rijk en beroemd ben, kom ik zo gauw mogelijk naar Arcadië terug. Maar zoals de zaken nu staan, kan ik maar het beste afscheid nemen en ver- trekken. *(afscheid. Peter gaat af met de kat, maar vergeet zijn bagage)*

JAAP: Ik kan de koningin maar beter gaan vertellen dat ze geen moeite meer hoeft te doen.

MARIEKE: Ja, daar ziet het wel naar uit. Laten we ons maar gaan opknappen voor de kermis. Maar zonder Peter erbij wordt 't lang zo

leuk niet als vroeger. *(ze gaan af. Het wordt donker- der, als Griezel over de brug opkomt. Hij kijkt om zich heen)*

GRIEZEL: Ahaaa... 't Lijkt me hier een prima plek om slaven te vangen voor mijn baas - voor Hapknauw, de Mensenetende Reus. Eens even kijken... Waar zou ik er een paar kunnen vinden? *(kijkt de zaal in)* Ik zie daar geloof ik een paar snotneuzen van kinderen - laat ik eens even die kant op gaan. *(als hij bij het trapje naar de zaal is, komt de koningin op, ze is vrolijk en heeft niet de minste kapsones)*

KONINGIN: Dag, lieve schatten. Hallo. Wat leuk om jullie te zien. Nee - blijf maar zitten, hoor. Ik ben 't maar. Jullie eigen Koningin, Fanny de Vijfde. *(ziet Griezel)* Goeie genade, daar hebben we.... *(bekende figuur)*

GRIEZEL: Hou je kop, ouwe taart. Weet je wel wie ik ben? Ik ben Griezel!

KONINGIN: Ja, dat u een griezel bent, zie ik ook wel. Ik vind 't eigenlijk nog te zwak uitgedrukt.

GRIEZEL: Bah!! Ik HEET Griezel! En ik ben de handlanger van 't gemeenste, kwaadaardigste wezen van de wereld.

KONINGIN: O, wat enig. En hoe maakt... *(andere bekende figuur)* het op het ogenblik?

GRIEZEL: Stommerd. Sufkop. Idioot. Mijn baas is niemand minder dan Hapknauw de Reus. Koning van alle Boze Reuzen.

KONINGIN: Nee maar, wat toevallig. Een collega. Ik ben Fanny de Vijfde, Koningin van Arcadië. En mag ik u nu dringend verzoeken, mijn koninkrijk onmiddellijk te verlaten? *(wijst naar de brug)*

GRIEZEL: JOUW koninkrijk? *(lacht boosaardig)* Laat me niet lachen! Van nu af aan is Hapknauw de Reus hier heer en meester en alles is van HEM. Ik zal eerst dit stomme boeren- dorp eens even gaan inspecteren. En dan begin ik met 't uit- kiezen van geschikte slachtoffers voor de maaltijd van m'n baas. Aan de kant, jij! *(voor haar langs af)*

KONINGIN: Nee maar, wat een akelige man. Maar als ie denkt dat ie MIJ bang kan maken, dan heeft ie het mis. Als ie weer komt, haal ik de dorpelingen erbij en die gooien 'm - plons - zo in de rivier. Maar - waar was ik ook weer? O ja, ik wilde net gaan zeggen hoe leuk 't is dat jullie hier allemaal zitten en ik wilde jullie net gaan uitnodigen om....

BARONES *(achter)*: Uwe Majesteit... Uwe Majesteit...

KONINGIN: O hemeltje, daar is mijn secretaresse, barones Van Tik Tot Print. Wat moet DIE hier nu weer?

BARONES *(op, ze is verschrikkelijk deftig)*: O, Uwe Majesteit, hier bent U dus. Ik heb U overal gezocht. U heeft Uw lijstje met afspraken voor vandaag niet bij U. Hier is het.

KONINGIN *(sarcastisch)*: O, barones, dank u wel. Wat zou ik toch

zonder u moeten beginnen! 's Even kijken - wat staat hier allemaal - lunchen met de burgemeester - dan de Bloementen- toonstelling openen - oo! - enig! Dan mag ik altijd de prijzen uitreiken! Officieel bezoek aan de plaatselijke kermis - dat wil ik ook beslist niet missen - voorafgegaan door een feestelijke optocht - enig!

BARONES: Met Uwe Majesteit en Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Miranda aan het hoofd van de stoet.

KONINGIN: Oo! Enig! Kom mee, dan gaan we Miranda zoeken. Miranda! Kindje van me! Waar ben je? *(de koningin en de barones gaan af. Even later komt Sproet, de lakei, op. Hij kijkt rond en wenkt naar opzij)*

SPROET: Ja, komt U maar, Hoogheid. Ze zijn weg.

PRINSES *(achter)*: Weet je 't zeker, Sproet?

SPROET: Ja heus, komt U maar gerust tevoorschijn.

PRINSES *(op, gekleed in een eenvoudig jurkje)*: Oeioeioei! O Sproet!! Wat een geluk dat jij ze nog net op tijd zag! Wat zou mijn moeder kwaad zijn als ze wist dat ik stiekem 't paleis uit geslopen ben! En dat ik hier rondloop in doodgewone kleren!

SPROET: Dat zou ze zeker - woedend zou ze zijn! En ik zou de schuld krijgen, want ik moest op U passen. Ik heb allang weer spijt dat ik me heb laten overhalen.

PRINSES: Maar ik ben nog nooit in dit deel van Arcadië geweest - en het is zo heerlijk om niet meteen door iedereen herkend te worden. Wat is het hier mooi! Wat een schattig dorpje. *(tegen de zaal)* Schattig, hè? Applausje voor de bouwploeg!

SPROET *(ziet Peters bundeltje)*: Hé, wat is dit? Zou iemand dat verloren hebben?

PRINSES: O hemel. Daar moet je mee naar de politie. De eigenaar loopt er vast naar te zoeken.

SPROET: Welnee, Hoogheid. Het is hier gewoon achtergelaten door een of andere vieze oude zwerver. *(kijkt erin)* Alleen maar een versleten hemd en een stuk oud brood en een homp geschimmelde kaas.

PRINSES: Nou en? Het is misschien wel alles wat de stumper bezit. Toe nou, Sproet, alsjeblieft.

SPROET: Zoals Uwe Hoogheid beveelt. Wacht U maar even hier, ik ben zo terug. En - eh - wilt U alstublieft niet met vreemde mannen praten? *(hij gaat het dorp in, de prinses bekijkt de huisjes, plukt bloemetjes o.i.d)*

GRIEZEL *(achterom kijkend op)*: 't Ziet er daar goed uit; 't wemelt er van smakelijk jong mensenvlees. De baas zal heel tevreden zijn, dat ik dit dorpje ontdekt heb. *(ziet de prinses)* Kijk 's aan - dat is het lekkerste

hapje dat ik in jaren gezien heb. Die neem ik mee naar het kasteel.
(gaat naar haar toe en kucht) Goede morgen.

PRINSES *(draait zich om en schrikt)*: O - eh - goedemorgen.

GRIEZEL: Ja, het is inderdaad een goede morgen. Vooral voor MIJ, als ik JOU meeneem. Kom hier, lekker brok! *(grijpt haar pols)*

PRINSES: Wat? Laat me met rust! Laat me los!

GRIEZEL: Mee naar het kasteel! *(hij trekt, zij verzet zich en roept om hulp. Peter op)*

PETER: Wat gebeurt daar? *(rent erheen en grijpt Griezel)* Handen thuis, jij! *(slaat hem neer. Griezel rent kermend de brug over en Peter wendt zich naar de prinses)* Alles goed met je? Hij heeft je toch geen pijn gedaan?

PRINSES: Nee, gelukkig niet. Maar als jij niet langs was gekomen - nou ja - 't is goed afgelopen. Ik wil graag weten hoe je heet, dan zorg ik ervoor dat je goed beloond wordt voor je hulp.

PETER: Ach, dat hoeft niet. Ik ben blij dat ik je kon helpen.

PRINSES: En toch wil ik weten hoe je heet. Ik word niet elke dag door een knappe jongen gered.

PETER: Knap? Laat me niet lachen. Jij bent knap! Maar - ik heet Peter en ik ben de jongste zoon van de overleden molenaar.

PRINSES: O, wat enig! Woon je in een molen?

PETER: Nee, niet meer. Mijn broers hebben me op straat gezet en dus ben ik van plan om de wijde wereld in te trekken. Maar toen merkte ik dat ik mijn bundeltje hier had laten liggen en daar kwam ik naar zoeken.

PRINSES: Zo! Dan kan IK je denk ik helpen om je spullen terug te krijgen - EN om rijk en gelukkig te worden.

PETER: Rijk en gelukkig? Hoe dan?

PRINSES: Je moet me beloven dat je niet uit 't dorp weggaat voor je mij weer terug hebt gezien.

PETER: Nou - goed dan - graag bedoel ik maar - ik begrijp niet wat....

PRINSES: Hoeft ook niet. We spreken af dat we elkaar vanmid- dag op de kermis ontmoeten. Ik beloof je - de verrassing van je leven. *(Prinses af, kat op)*

PETER: Wacht 's even, ik weet nog niet eens... Te laat, ze is al weg. O Poes, nou heb ik zonet 't mooiste meisje van de wereld ontmoet en ik weet niet eens hoe ze heet. En wat bedoelde ze eigenlijk, toen ze zei dat ik rijk en gelukkig zou worden? Nou ja, laten we maar even een ommetje gaan maken tot de kermis begint. Ga je mee, Poes? *(beiden af, Griezel op over de brug, hij kijkt ze na)*

GRIEZEL: Hier zal je spijt van krijgen, Petertje Rotzak. Wie Griezel te grazen neemt, daar loopt 't slecht mee af. Ik zal eerst met JOU

afrekenen en daarna neem ik die meid te pakken. En dan zal mijn baas, de Mensenetende Reus, van d'r smullen bij het warm eten.
(boosaardig lachend af)

FEE (*op*): O nee, gemene Griezel; wat jij wilt, gaat mooi niet door. Ik ben een fee en steek er dus - een toverstokje voor. Die reus kan ook wel toveren, maar ik kan het veel beter. Hij zal weldra verslagen worden - door de kat van Peter. Want die ga ik veranderen. Die wordt zo slim als wat. De oude, tandeloze Poes wordt... DE GELAARSDE KAT!

HALFDOEK

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto